Miért bukik el az elhatározás, és miért marad meg a szeretet?

Egy menyasszony odalép a szerelméhez, és arra kéri, hogy hordja őt pecsétként a szívén és a karján. Aztán megmondja, miért:

„Tégy engem mint egy pecsétet a te szívedre, mint egy pecsétet a te karodra; mert erős, mint a halál, a szeretet; kemény, mint a sír, a szerelemféltés; lángjai tűznek lángjai, az Úr lángja. Sok vizek sem olthatják el e szeretetet, folyóvizek sem boríthatják el; ha valaki egész házanépe gazdagságát adná is a szeretetért, mégis megvetéssel vetnék meg azt.” (Énekek éneke 8:6-7)

A menyasszony néhány szóban egymás mellé állítja a halált, az izzó parazsat, a rázúduló nagy vizeket és egy embert, aki odaadja háza minden gazdagságát. Mind a szeretetről beszél. Ez a szeretet pedig megmutatja, mi tartja talpon Isten országának polgárait. Nem a saját döntési erejük tartja őket, hanem egy tűz: az Úr Jézus Krisztus iránti szeretet.

A menyasszony a halállal kezdi. A szeretet, mondja, erős, mint a halál. A halál valóban erős: onnan senki nem tér vissza. Semmi sem erősebb a halálnál. Hogy mennyire erős a szeretet, azt csak annyira értjük, amennyire képesek vagyunk rá, de a menyasszony világos mércét ad nekünk: a szeretet ugyanolyan erős, mint a halál.

Aztán a menyasszony a parázsról beszél, és „az Úr lángjának” nevezi. Ezt a tüzet nem az ember gyújtotta. Az Úr helyezte el az emberben, még a természeti emberben is. Mindannyiunkban ott van a szeretés képessége, egy Istentől beültetett adottság, amelynek használatára elhívást kaptunk. Ezért a nagy kérdés nem az, hogy szeretünk-e, hanem az, hogy mit szeretünk. Ahol teljes szívvel szeretünk, ott vagyunk mi magunk is egészen. A láng minden emberben ott van, de a Krisztus iránti szeretetet fel kell ébreszteni és lángra kell lobbantani benne.

A parázs után a menyasszony a vizekről beszél. Miért éppen vizekről és folyókról? Mert a szeretet tűz, a vizek pedig azért zúdulnak a tűzre, hogy eloltsák. Az ember életében a nagy vizek a nagyon nehéz próbák.

Az ember elhatározásokat hoz, és nagyon sok mindenre képes. De ha nagyon nehéz próbák szakadnak rá, és nincs jól lehorgonyozva abban, amiben kell, elesik. Meggyengül, és másként kezd gondolkodni. Ilyenkor felteszi magának a kérdést: „Miért kell nekem ilyen makacsnak lennem?” Az elhatározása, bármilyen erősnek tűnt is, nem áll meg ezekkel a nagy vizekkel szemben. A menyasszony nem azt mondja, hogy a vizek nem olthatják el az ember elhatározásait. Azt mondja, hogy a szeretetet nem olthatják el. Egyedül a szeretet állja a nagy vizek ostromát.

A menyasszony szavaiban az utolsó ember a gazdag. Kihordja házából minden vagyonát, és odaadja, hogy megvásárolja a szeretetet. Semmit sem kap, csak megvetést. A szeretetet nem lehet megvenni. Annak lángra kell gyúlnia.

Erre a tűzre az Úr Jézus különös hangsúlyt helyez. A szeretet az, ami talpon tart minket, a tűz, amely nem alszik ki. Ő pedig önmagának kéri ezt a szeretetet, az ember legközelebbi szeretteinél is jobban:

„A ki inkább szereti atyját vagy anyját, hogynem engem, nem méltó én hozzám; és a ki inkább szereti fiát vagy leányát, hogynem engem, nem méltó én hozzám." (Máté 10:37)

A menyasszony nem gyenge szeretetről beszél, hanem olyanról, amely erős, mint a halál. Ugyanígy az Úr Jézus sem fél szívvel adott szeretetet kér. A halálnál is erős szeretet nélkül nem vagyunk méltók hozzá.

De valójában mit szeretünk az Úr Jézusban? Nem a körülötte lévő dolgokat, hanem az Ő jellemét. Ez a szeretet pedig megváltoztatja az ember életmódját:

„A ki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, a mint ő járt." (1János 2:6)

Miért él így az ember? Mert a benne égő tűz, a Krisztus iránti szeretet hozzá hasonlóvá teszi. A parázs, amelyről a menyasszony beszél, nem marad rejtve a szívben. Ez viszi tovább az embert, amikor jönnek a vizek, ott is, ahol az elhatározás megtorpant volna.

Így élnek Isten országának polgárai. Királyukat jelleme szépségéért szeretik, parancsolatait pedig szeretetből tartják meg. A szeretet indítja őket arra, hogy szövetségre lépjenek vele, és úgy éljenek, ahogyan Jézus élt.

Ezt a tüzet fel kell ébreszteni, és mindig égve kell tartani. Aki égve tartja, annak a menyasszony szavai biztosítékot adnak: „Sok vizek sem olthatják el e szeretetet, folyóvizek sem boríthatják el." (Énekek éneke 8:7) Ha megmaradunk ebben a szeretetben, ez a szeretet is velünk marad, bármilyen nagyok legyenek is a próbák vizei.

A menyasszony pecsét akart lenni szerelme szívén, mert tudta, milyen erős a szeretet. A Krisztus iránti szeretetet nem lehet megvásárolni a ház minden gazdagságával, és nem lehet megtartani pusztán az elhatározások erejével. Abból a lángból gyullad fel, amelyet az Úr helyezett az emberbe, amikor az ember az Úr Jézus jellemére tekint.

Kérdezd meg magadtól, mit szeretsz teljes szívből, mert ott vagy te magad is egészen. Ne a saját elhatározásaidra támaszkodj, amikor jönnek a nagy vizek. Tekints az Úr Jézus jellemének szépségére, és hagyd, hogy az Úrtól kapott láng érte égjen. Ébressze fel az Úr mindannyiunkban ezt a szeretetet, és segítsen megértenünk, mire kaptunk elhívást.

Sursa: *Miért bukik el az elhatározás, és miért marad meg a szeretet?* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/miert-bukik-el-az-elhatarozas-es-miert-marad-meg-a-szeretet